

19.4.2020; Quasimodogeniti (*Jako narozené děti*. 1.Petrova 2,2)

Introit

Veleben bud' Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, neboť nám ze svého velikého milosrdenství dal vzkříšením Ježíše Krista nově se narodit k živé naději. (1.Petrova 1,3)

1 čítanie: 2Královská 13,14-20

14 Eliša těžce onemocněl a umíral. Tehdy k němu sestoupil izraelský král Jóáš, rozplakal se nad ním a zvolal: „Můj otče, můj otče! Vozataji Izraele!“ 15 Eliša mu řekl: „Vezmi luk a šípy.“ Přinesl k němu tedy luk a šípy. 16 Řekl izraelskému králi: „Napni rukou luk.“ I napjal jej rukou. Eliša položil své ruce na ruce královny. 17 A nařídil: „Otevři okno na východ!“ Když je otevřel, Eliša řekl: „Střel!“ Střelil a on řekl: „Šíp záchrany Hospodinovy, šíp záchrany proti Aramovi. Úplně pobiješ Arama v Afeku.“ 18 Potom Eliša řekl: „Vezmi šípy.“ Vzal je tedy. Řekl izraelskému králi: „Střílej k zemi.“ Vystřelil třikrát a přestal. 19 Tu se na něho muž Boží rozlítl. Vykřikl: „Měls vystřelit pětkrát nebo šestkrát, pak bys pobil Arama úplně! Nyní pobiješ Arama jen třikrát.“ 20 I zemřel Eliša a pohřbili ho. Nastávajícího roku vpadly do země hordy Moábců.

2. čítanie: Matuš 27,51-53

51 A hle, chrámová opona se roztrhla vpůli odshora až dolů, země se zatřásla, skály pukaly, 52 hroby se otevřely a mnohá těla zesnulých svatých byla vzkříšena; 53 vyšli z hrobů a po jeho vzkříšení vstoupili do svatého města a mnohým se zjeví.

Udalosti okolo ukrižovania Ježíša Krista vnímame veľmi realisticky. Možeme si to predstaviť, ako nejaký historický film. Je to veľmi silné a posobivé. A vo chvíli, keď Ježiš zomrie, začnú sa tam diať neuveriteľné veci. Nastane tma, začnú pukat skaly, otvárajú sa hroby a ako sa píše v Písme: „Mnohé tela zosnulých svatých boli vzkriesené, vyšli z hrobu a po jeho vzkriesení vstúpili do svätého mesta a mnohým sa zjavili.“ Nepredstaviteľné. Citíme veľkú bázen, keď to čítame. Ako si to máme vysvetliť? Ježiš zomrel a tela svätých boli vzkriesené. Velikonoce predsa zvestujú ukrižovanie a vzkriesenie Krista. O nejakých svätých, ktorí vyliezajú z hrobov a motajú sa po svätom meste sa nehovorí. Co si o tom myslíme? Aka je naša predstava o týchto udalostiach? Veríme tomu, čo sa stalo a je napísané?

Spoločne sa nad tým zamyslime. Matuš popisuje udalosti Veľkého piatku, hovorí o Ježišovej smrti a z ničoho nič učini skok, predbehne rozprávanie a povie...po jeho vzkriesení vstúpili do svätého mesta. Teda popisuje Veľký piatok a zároveň zmienuje povelikonočné dianie. A vlastne celý Matušov popis je povelikonočný. Všetky evangeliá su povelikonočné. Su predsa písané niekoľko rokov po týchto udalostiach. Celý Nový zákon sa pozera na Ježišovu obeť z povelikonočného pohľadu, z pohľadu prvotnej cirkve, ktorá už všetky tieto udalosti nejak interpretuje, a teologicky vykladá. Preto už tu Matuš hovorí, aké dosledky bude mať Ježišova smrť a vzkriesenie.

V 51 verši čítame: „A hla chramová opona sa roztrhla napol odvrchu až dole.“ Chramová opona visela v jeruzalémskom chráme a bránila pohľad do najsvätejšej svätyně svätých, kde symbolicky prebýval Hospodin. Keď Matuš píše, že sa roztrhla, znamená to, že sa ľuďom naskytol pohľad tam, kde sa bežný smrtník nikdy nemohol pozrieť. A to do zakulisia chrámu, vlastne do Božieho sveta, do duchovného sveta. A čo sa deje v tom duchovnom svete, ktorý je bežnému ľudskému zraku neprístupný? Matuš píše, že Ježišova smrť znamenala v duchovnom svete doslova zemetrasenie.

Skalné hroby sa otvorili a svätý vychádzali von. Znamená to, že Kristovo vzkriesenie je aj naše vzkriesenie. Sice sa hovorí o otvorenom hrobe Kristovom, ale zároveň to znamená, že sa otvorili hroby nás všetkých.

Ak teda čítame, že zosnulí svätý vyšli z hrobov po Kristovom vzkriesení a vstúpili do svätého mesta a mnohým sa zjavili, je to dôsledok skutočnosti, že sa učedníkom zjavoval vzkriesený Kristus. A keď sa zjavoval Kristus, prečo nie tí, pre ktorých bolo Kristovo vzkriesenie aj ich vlastným vzkriesením? Ak bol Kristus vzkriesený, potom spolu s ním boli vzkriesení aj ostatní veriaci. A Matúš píše, že mnohým po Ježišom vzkriesení to došlo, mnohým to bolo zjavené.

Sám Matúš píše, prečo sa z toho vtedy nestala celosvetová senzácia. Odpoveďou je, že išlo o zjavovanie a nie že by sa v Jeruzaléme zjavovali nejaké príznaky. Co je zjavenie? Napr. Zjavenie Jánovo: to není historický dej, ale vízia. Teda videnie budúcich vecí. Rovnako tak skutočnosť vzkriesenia je záležitosť zjavenia, teda vlastne pohľad za oponu. Matúš v závere evanjelia priznáva, že učedníci napriek tomu, že uvideli Ježiša, niektorí pochybovali. Vidieť ešte neznamená veriť. Bez viery môžeme vidieť čokoľvek, ale k ničomu nám to není. Je dôležité uveriť. Aj apoštol Pavol píše o jednom takomto zjavení. Zmienia sa o človeku, ktorý bol „prenesený do tretieho neba, či to bolo v tele, či mimo telo, neviem- Boh to vie“ Išlo o tak silný zážitok, že si apoštol není istý, či sa to stalo fyzicky, alebo len v duchu.

V Starom zakone máme tiež náznak budúcich vecí. Keď Izraelci pochovávali neznámeho človeka, blížilo sa k nim množstvo Moábcov. A tak v panike hodili mŕtveho do hrobu proroka Elíši. A čítame, že akonáhle prišiel muž do styku s Elíšovými kostami, ožil a postavil sa na nohy. Ak Elíšov hrob priniesol život neznámemu, tak Ježišov otvorený hrob prináša život nám všetkým, ktorí veria v Kristovo vzkriesenie.

Sme si vedomí, že sa teraz v myšlienkách pohybujeme „za oponou“? Otvorenie hrobov, ako dôsledok Ježišovej obete na kríži je duchovná skutočnosť. Rozhodne to však neznamená, že by išlo o menej realistický dej, než by bol fyzikálne patrnný. Ak skutočne veríme v moc smrti a vzkriesenia Ježiša Krista pre nás, ako vyznávame v liturgii Večere Pánovej, vezmeme ako fakt, čo sa Kristovou smrťou a vzkriesením skutočne stalo: “ A hľa chrámová opona sa roztrhla napol odvrchu až dole, zem sa zatriasla, skaly pukaly, hroby sa otvorili a mnohé telá zosnulých svätých boli vzkriesené.“ Budme ako ten vojak, keď strážil Ježiša na kríži a videl zemetrasenie a všetko, čo sa dialo, povedal: „On bol skutočne Boží Syn.“

AMEN

Modlitba

Pane Ježiši Kriste, pootvor nám oponu, aby sme uvideli, že tvoja smrť na kríži prináša život nám všetkým, ktorí veria v tvoje vzkriesenie. Ty ktorý vládneš na nebi, vládni aj tu medzi nami. Daj, nech naša viera není premožená svetom, ale premáha svet. Daj, svojej cirkvi hovoriť s odvahou o tvojom víťazstve aj v tomto zvláštnom čase, kedy čelíme koronavírusu. Daj, aby sme svedčili o tvojej láske a добрote svojou vlastnou srdečnosťou a otvorenosťou. Daj, aby sme pomáhali hladajúcim ľuďom odkrývať tvoje tajomstvo, aby sme žili nakažlivou radosťou a prekypovali pokojom a vďačnosťou. Tak sa bude na nás odrážať tvoj život, ktorý bol zjavený v tele, je hlásaný narodom, došiel viery vo svete a bol prijatý do slávy. Daj, nech aj z našich životov ti vzíde česť a sláva naveky. AMEN